

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

КОВИН, СЕПТЕМБАР 2007.
БРОЈ 2871

СЛОБОДА ШЕШЕЉУ

Српска радикална странка, у тренутку када се из хашког трибунала најављује почетак суђења лидеру СРС др Војиславу Шешељу, који је пре скоро пет година добровољно отишао у Хаг, српски радикали организују потписивање петиције са захтевом да се на Радио телевизији Србије од почетка суђења па до његовог краја обезбеди директан пренос суђења. Потписивање петиције је у току, а активисти Српске радикалне странке потписе прикупљају непосредно од грађана. У досадашњем потписивању петиције грађани истичу да је др Војислав Шешељ, грађанин Србије и да наш народ треба да буде упознат шта се у Хагу дешава. Зато РТС треба да преноси ово суђење, јер се ради о историјском процесу.

Неспољна оштинска власт довела Ковин на ниво најнеразвијенијих Оштина у Србији

ДЕМАГОГИЈА ОПШТИНСКИХ МОЋНИКА

- Готово ниједно предузеће не ради - Морталитет већи од наталитета - Млади нараштаји одлазе
- На сцени мито, корупција и незнање

Тренутно стање у општини Ковин је поражавајуће. Не зна се где је стање горе у привреди општине, здравству, образовању, култури спорту ... Некада, по развијености средње развијена општина, данас је спала на најниже гране и спада у ред најнеразвијенијих у Војводини и Србији.

Шта је узрок економском, па самим тим и сваком другом суноврату ковинске општине? Одговор треба тражити у политичкој демагогији и морално подобним кадровима коалиције којом управља општина. Ако се томе дода, као у осталом у целој Србији нарастајући мито, корупција и незнање онда укупна слика општег стања делује горе и застрашујуће, а нарочито за већину грађана који таворе, или падају у још веће сиромаштво.

Такво је тренутно стање у ковинској општини која је са 725 километара квадратних једна од највећих у Србији, а о привредним ресурсима да и не говоримо. Због тога се поставља логично питање зашто је стање такво и ко све има удела и користи у назадовању општине? На та питања неко из општине требало би да одговори. Застрашујући су подаци који говоре о привредном колапсу. Од радно способних 23.160 житеља ковинске општине тренутно је запослено једва нешто преко 6.000, или прецизније 6040 или у процентима 19,7 одсто. И то није прави податак, јер се поуздано не може утврдити колико је радника у радном односу, а да притом не прима плате. Зато српски радикали инсистирају на подацима који ће тачно утврдити колико фирми ради и како и на који начин делују.

У таквој ситуацији општег стања у привређивању сведоци смо велике миграције становништва, нарочито младих људи, који своју памет, знање и способност, нуде по иностранству у бescење.

Да ли баш све тако мора да буде? Зашто садашња општинска власт ћути? Примера ради, зашто локални моћници од ЈП Електропривреда Србије не затраже одговор на питање зашто то предузеће не испуњава обавезе према ковинској општини. Познато је да је својевремено бивша СФРЈ са суседном Румунијом потписала уговор по коме румунска страна издваја велику количину електричне енергије као надокнаду због подизања нивоа вода Дунава на коте 68 и 69,5. Од тих пара

највише припада општини Ковин, јер је на њеној територији чак 50 километара приобаља. Тај уговор, подсећају српски радикали и сада постоји негде у фиокама Скупштине општине Ковин.

Српски радикали постављају питање локалним властодршцима колико ковинска општина добија од експлоатације ресурса Делиблатске пешчаре. То се пре свега односи на приход који се остварује од сече шума и ловног туризма. Они при том подсећају да од 29.620 хектара шума у Делиблатској пешчари 63 одсто припада Ковину. Занимљиво је и питање српских радикала који се интересују и за приходе који се остварују од подводне експлоатације угља, песка и шљунка. Ово је посебно важно јер се цео угљенокоп налази на територији ковинске општине. Управо због тога Српски радикали јавно позивају општинску власт да положи рачуне и да јавно каже ко ова предузећа контролише и убире приходе. Уједно, логично је запитати, шта је са јавношћу рада, односно, транспарентношћу, тој омиљеној речи ДОС-оваца, посебно жутих (ДС).

Свим овим питањима свакако треба придодати и она која се односе на имовину Бесцаринске зоне и какав јој је статус. С друге стране локални моћници дугују грађанима одговор и на питање зашто није заживела Бесцаринска зона у Ковину. Српске радикале у Ковину посебно занима начин како су

приватизована ковинска предузећа, како се поштују уговори и колико радника је остало на послу по обављеној приватизацији. Примера ради ПИК Ковин имао је 3300 запослених, а данас једва да ради 300. Ако се три хиљаде радника који су остали без посла условно помножи са 4, колико у просеку има чланова у породицама, без егзистенције је остало 12000 људи. Поставља се питање шта је са објектима и земљиштем са којим располаже Општина? Које су издати и под којим условима?

И док актуелна власт од државног до локалног нивоа нема стратегију развоја привреде и посебно стратегију њеног опоравка Српска радикална странка обећава да ће истрајно радити на реализацији програма економског опоравка Српске привреде и друштва. Радиће на утврђивању стратешких сектора који ће бити замајци привредног развоја и део решења проблема. Тако ће бити у Србији и у посрнулој ковинској општини.

Месни одбор СРС Мраморак

ВРАТИТЕ ЗАДРУЖНУ ИМОВИНУ

Ни после шест година борбе за своју имовину, прикупљено је 12 килограма документације, а вођена су и два поступка пред Врховним судом Србије, повраћај задружне имовине још није на видику. Ово питање је решено у свим земљама у окружењу осим у Србији иако постоји закон који регулише повраћај задружне имовине. Тако испада да код наших властодршаца нико не пада на памет да га примени и реализује.

Како у Србији, тако и у ковинској општини, Земљорадничка задруга "Агрокооператива" са седиштем у Мраморку муку мучи са повраћајем имовине, а и сељаци заједно с њом. Судићи по прибављеној документацији јасно је коме имовина припада. Са капиталом, који је још увек споран, задрузи и пољопривредницима би свануло. Лакше би се борили са

великим проблемима у ратарству. Та имовина, свакако би била велики подстицај младима да у времену транзиције остану на селу. Ово тим пре, када се зна, како су се приватизовала многа предузећа у градовима. По правилу купили су их мафијашки који су опрали паре и образ, а сада важе за успешне привреднике.

Суша је ове године узела огроман данак, али нико од надлежних у власти на свим нивоима не помишља да помогне осиромашеном сељаку који је репроматеријал узео по систему робне размене по јако неповољним паритетима. За све што се сада догађа у нашој пољопривреди може се рећи само - пљачка. Једини спас за наше сељаке су предстојећи избори где ћемо казнити лажна обећања превараната, а посебно оне који су их давали.

И поред идеалне локације на Дунаву КОВИН ОСТАЈЕ БЕЗ ЛУКЕ ?

По свему судећи садашња општинска власт на челу са Савом Крстићем тера ковинску луку у стечаја раднике на дуге спискове незапослених у Берзи рада.

У Ковину и данас говоре о плану изградње луке на Дунаву. Међутим, поставља се питање зашто градити нову, поред већ постојеће.

Рад комуналних предузећа лоше организован

МОЋНИЦИ КРСТИЋ И ДОТЛИЋ САМО ОБЕЋАВАЈУ

Рад Јавних комуналних предузећа у Ковину је лош и лоше организован, сматрају Српски радикали. После 10 година овог лета ковинци су доживели да на високој температури имају свакодневна па чак и ноћна искључења воде.

У Пролетерској улици у дужини од два километра простире се канал који служи за отпадне воде и фекалије. Питање је само када ће да букне епидемија или зараза. До душе, канал је далеко од локалних моћника па се они на то и не обазире.

За све то време председник општине Сава Крстић и председник Скупштине Општине Ђурица Дотлић грађанима Ковина нуде све оно што су као иницијативе и планове још 2005 године, утврдили Српски радикали партиципирајући у тадашњој општинској власти.

Све што су до сада урадили за Ковин и грађане је једно велико ништа. Једини успех им је запошљавање подобних кадрова и наравно лагање грађана. На крају Општинска управа, јавна комунална предузећа не раде као сервис грађана, већ раде не као османлије за десетак него осамдесетак досманлије.

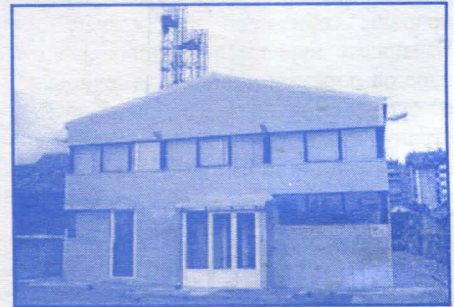
Лука Ковин постоји још од 1980. године. Раније је фунгирао ка "Пристаништу" Ковин све до одласка тадашњег директора у пензију. Нови директор Радован Благојевић прекрсти "Пристаниште" у Луку наравно по одобрењу Министарства саобраћаја и везе. С обзиром да је био вољан да Ковин напредује сачинио је план изградње нове луке на већ постојећој локацији. План изградње добили су сви званичници у општини али и они много важнији у Републици. Чак и министар "капиталац" Веља Илић. Али од тада до данас одговора нема. Сви ћуте нико се не оглашава.

Садашњи председник општине Ковин Сава Крстић нема времена

да прими а камо ли да разговара са директором луке. Због тога проблем стоји, а статус запослених је крајње неизвесан. По свему судећи постојећу луку ће поштено руинирати, а потом продати у бесцење, или ће је пак отерати у стечај. На тај начин најјужнија општина у Банату -Ковин, остаће без луке слепа станица ка беспућу, а послове које обавља ово предузеће преузеће неко други. Са нашег ковинског дока, локалне газде ће гледати како вода Дунавца носи отпад и угинуле животиње које употпуњују небригу и општи нерад и не знање актуелних општинских челника.

Неразумни њојези ковинске општинске власти уочи грејне сезоне ГАСЕ НОВУ ТОПЛАНУ

Нова градска топлана ТЕ "Контос" изграђена је са инвеститором из Словачке у време када је Српска радикална странка учествовала у локалној власти. Међутим, садашња ДОС-овска власт, а све у име грађана Ковина, жели да ускрати услуге топлане која се, рецимо и то, у прошлој грејној сезони показала као врло ефикасна. Садашња ковинска власт жели по сваку цену да избегне страног улагача и већинског власника и да грејање повери Фабрици шећера чија су постројења не само стара и дотрајала, већ и трула. Разлог за овакву намеру

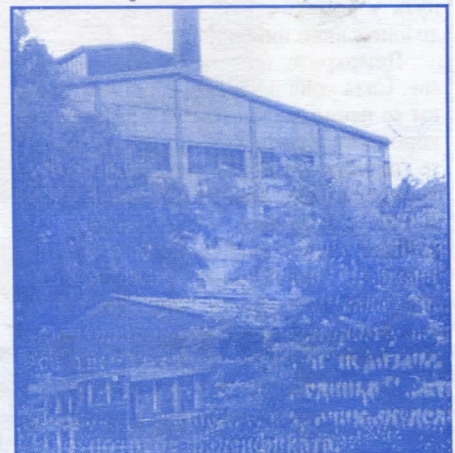

општинске власти не постоји, једино ако им није циљ да пониште све оно што су, пре свега за корист грађана, учинили српски радикали.

Несљособна локална власт у Ковину КОМАДАЈУ ШЕЋЕРАНУ

Ковинска шећерана радила је све до доласка ДОС-овске власти 2000 године, а потом је приватизована уз сагласност Агенције за приватизацију 2004. године. Резултат ове приватизације је да 300 радника не ради, а Агенцији је требало пуне три године да поништи приватизацију која се догодила у августу ове године. Међутим, оно што садашње стање у ковинској шећерани чини катастрофалним је да је највећи део опреме отишао у приватне руке. Ситуацију у шећерани додатно је отежала и општинска власт која је уз помоћ Пореске управе отцепила део имовине шећеране. Реч је о Клубу шећеране са преко 700 метара квадратних пословног

простора. Тај простор купио је ковински бизнисмен по јефтиној цени, или боље рећи, за багателу.

У Баваништу РАДИКАЛИ ГРАДЕ И РАДЕ

Успешно се приводе крају радови на изградњи водовода, а општинска власт на све начине покушава да реализацију ове инвестиције припише себи - Месни самодопринос прекрштен у општински

Баваниште је највеће село у ковинској општини. Власт у овој МЗ чине радикали који су показали да умеју да раде и граде. Средствима самодоприноса успешно се приводе крају радови на изградњу новог водовода. Положени су сви водоводи и сада предстоје радови на изградњи Фабрике воде. Реч две о самодоприносу. Захваљујући српским радикалима 60 одсто грађана Баваништа изјаснило се за увођење самодоприноса. Два претходна су пропала, јер су се житељи бојали да не буду преварени од такозване демократске власти. Радови на водоводној мрежи коштали су педесет милиона динара и трајали су два месеца.

Сада се у Баваништу води кампања за другу фазу радова, односно, изградњу Фабрике воде. Општинска власт покушава да све што је до сада урађено припише себи иако добро знају да Баваниште није имало водовод јер су паре од пореза и доприноса, односно, из буџета општине пласиране на другу страну, тако да је Баваниште иако највеће село у општини последње добило водовод.

У Делиблату све сјајно ДОШЛИ ЦРНИ ДАНИ

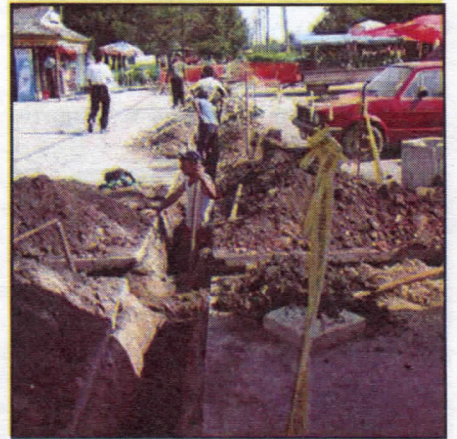
Делиблато је све до прошле године било једно од најразвијенијих села. Доласком демократа на власт у ово село су дошли црни дани. У Делиблато се ништа не улаже, ништа се не гради иако је расписан самодопринос. Од некада напредног села, пре свега незнањем жутих села је доведено на руб пропасти. Демократе на власти су обећали гасификацију у време изборне агитације. Али, чим су засели у фотеље гасификацију више нико не спомиње. Обећана је изградња пута у ромском насељу али се тамо до данас нико није појавио.

Демократе на власти уништавају све. Сада хоће да униште и спорт што им се несме дозволити. Решили су да упропасте Рукометни клуб око кога се окупља око 100 рукометаша и рукометашица. Актуелни председник Месне заједнице самовољно је сазидао улаз у свлачионицу и од тог тренутку делиблатски рукометашки пресвлаче се буквално на улици.

Пред последње изборе општинска власт Ковина асфалтирала је две најкраће улице у селу и још увек се не зна из којих пара. То је радила да придобије гласаче. Уз то делили су нереална обећања, али и брашно, шећер и остале намирнице, па су због тога појединци завршили на суду.

У својој безочности садашња општинска власт покушава да прода шуму на крају села коју су Баваништанци својевремено засадили да буде штит од јаких ветрова. Прича се да ће се тим новцем намирити неки поверилац из Жагубице по судском извршном решењу. Такође се незванично провлачи прича да је тај поверилац кум неком министру из Владе Србије. Због тога

су мештани Баваништа протестовали испред суда како би се прекинула сулуца

идеја о сечи шуме којом би се нанела и велика еколошка штета.

У Дубовачком "Хемофарму" СТАРИ РАДНИЦИ НА УЛИЦИ

Давне 1994 године, вршачки "Хемофарм" отворио је свој погон у Дубовцу и почео да ради са првом групом радника. Већ следеће године примљена је друга група радника-група по свему судећи осуђена да буду радници другог реда. Они за невероватно још чекају решење о сталном запослењу!? Међутим, поставља се питање да ли ће га икад и добити. Сада, очигледно није више исплативо нормално запошљавање по закону. Много је примамљивије, оно преко Омладинске задруге. На тај начин радник добија 10 одсто мањи лични доходак од просечне нето зараде стално запосленог. Разлика до бруто зараде остаје послодавцу. Ти радници немају никаква права, а фирма никакве обавезе ни према радницима ни према држави.

Тако су стари радници постали непожељни па је руководство "Хемофарма" смислило како да их се отараси-психо тест-јама за раднике. Радници који су још увек радили по уговору из 2004. године подвргнути су психо тесту претходно су били добро заплашени, јер им је речено да они који не прођу неће моћи да раде. Али на жалост руководства већина радника је тест добро урадила.

Занимљив је следећи случај. Неки радници који су у фабрику дошли

касније добили су стално запослење. Дакле, привилеговани су. Док се од једних тражи искључиво хемијска или фармацеутска школа да би добили посао другима је довољна само основна. Од пет самохраних мајки, колико је радило у дубовачком "Хемофарму" више не ради ни једна. Нису се освртали ни на то да ће дете једне од њих, Зорице Божић, остати без лекова. Недавно је укинута њено радно место. Тај посао дали су Женском кошаркашком клубу "Ковин" чији је "Хемофарм" био спонзор до његове продаје. За све то време њене колеге из фабрике скупљале су добровољне прилоге којима је њихова отпуштена колегиница плаћала веома скупе медицинске анализе. "Од ваше одлуке зависи наш живот" - написала је сада већ бивша радница "Хемофарма" Зорица Божић у писму адресираном председнику Концерна. Али, баш брига председника за живот сиромашног и болесног детета. Није је удостојио одговора. И још нешто о радницима другог реда. У време расписивања конкурса за доделу акција право на упис дато је само стално запосленим радницима. Радницима на одређено време сервирали су лаж-немате право. А радници? Нити имају коме да се обрате, нити смеју о томе да причају. Плаше се отказа. Синдикати стоје по страни, и зашто не рећи, практично не постоје.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел* Главни и одговорни уредник Елена Божић Талијан
* Уредник издања: Бранислав Ивановић * Српска радикална странка Јужнобанатски округ
- Општински одбор Ковин. Улица Соње Маринковић бр. 4, телефон: 013/745-579